

A fagyi, ami jégkásává változott

Kedves Tanítók, Óvodapedagógusok és Szülők!

A mese egy nyári történeten keresztül vezeti be a gyerekeket a pénzzel kapcsolatos első gondolatok világába. Mira és Máté egy délután nem a fagyizóban vesznek fagyit, hanem otthon készítenek saját eperfagyit. A megmaradt pénz a perselybe kerül, az apró érmékből pedig lassan közös terv születik. A gyerekek megtapasztalják, hogy a kis összegek is sokat érhetnek, ha türelmesen gyűjtik őket egy fontos célért.

A mese segít, hogy a gyerekek saját élményeken keresztül gondolkodjanak a választásról, a várakozásról, a gyűjtésről és a megtakarításról.

A történet óvodásoknak és kisiskolásoknak is ajánlható. Felolvasás után érdemes együtt beszélgetni róla: Mire vágytak a gyerekek? Mit készítettek el otthon? Mi került a perselybe? Miért volt jó várni? Mire gyűjtöttek? Te mire gyűjtenél?

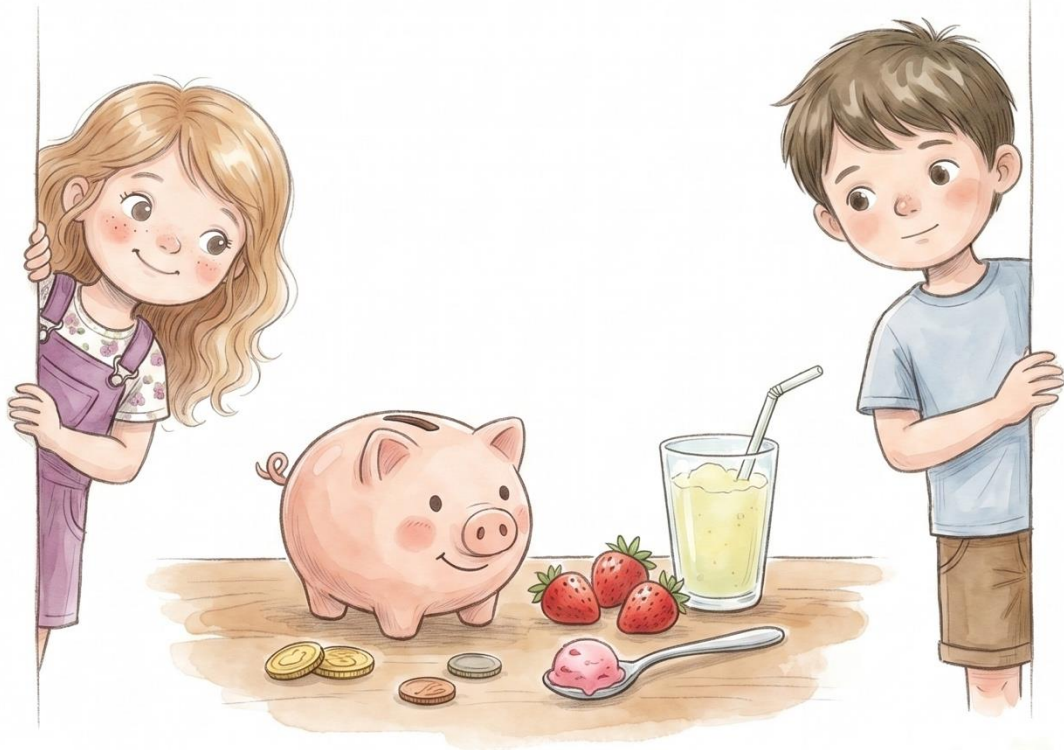
A meséhez kapcsolódó feladatok játékosan támogatják a szövegértést és a pénzügyi tudatosság első lépéseit. A cél nem a fogalmak megtanítása, hanem az, hogy a gyerekek felismerjék: a pénz döntésekhez, célokhoz, türelemhez és közös tervekhez kapcsolódik.

Szeretettel ajánljuk ezt a mesét minden gyereknek, aki szeret kérdezni, alkotni, gyűjteni, tervezni, és persze fagyizni.

Kiadja: Pénziránytű Alapítvány
www.penziranytu.hu

Az illusztráció mesterséges
intelligencia segítségével készült.
2026. május 26.

A fagyi, ami jégkásává változott

Mira és Máté testvérek voltak, és ugyanabba az óvodába jártak. Szerették egymást, ahogy a testvérek szokták: néha nagyon, néha hangosan, néha úgy, hogy közben mindketten ugyanazzal a piros kisautóval akartak játszani.

Mira ötéves volt, és ritkán maradt egyhelyben. A járdaszegélyen úgy lépkedett végig, mintha keskeny ösvény lenne. A kavicsos úton mindig talált követ, amire érdemes volt rálépni, az alacsony falakon pedig szinte magától elindult a lába. A pocsolyákat nem kerülte ki, inkább kiszámolta, mekkorát kell ugrani, hogy száraz maradjon a cipője.

Máté hatéves volt, és szeretett mindent alaposan megfigyelni. Észrevette, ha az óvoda udvarán máshová került egy játék, ha a fagyizó ablakába új kép került, vagy ha egy bogár furcsa utat járt be a járda repedései között. Nemcsak nézte a dolgokat, hanem töprengett is rajtuk. Vajon miért gurul gyorsabban az egyik kavics, mint a másik? Miért olvad hamarabb a citromfagyi, mint a csokis? Máté fejében a kérdések nem tűntek el gyorsan. Ott maradtak, moco rogtak, és néha egészen jó ötletekké változtak.

Egyvalamiben azonban teljesen egyformák voltak. Mindketten szerették felfedezni a világ apró titkait. Nekik még a hazafelé vezető út is tartogathatott valamit: egy furcsa felhőt, egy új matricát a villanyoszlopon, vagy egy botot, amit muszáj volt hazavinni.

Az óvoda sarkán, a nagy gesztenyefa árnyékában állt a környék legcsábítóbb fagyizója. A kis bolt ablakán át látni lehetett a tölcséreket, a ropogós rolettiket és a hűtőpultot, amelyben egymás mellett sorakoztak a fagyaltok. Csokis, epres, citromos, málnás. Éppen azok, amelyek mellett nagyon nehéz volt csak úgy elsétálni, Mira és Máté mégis majdnem minden délután megpróbálták.

Először egészen rendesen mentek anya mellett. Aztán kicsit lassabban. Aztán még lassabban. Mire a fagyizó elé értek, már mindketten anyára néztek. A kérdés szinte ott ült az arcukon: Ugye ma is fagyizunk?

Sokszor meg is álltak. Mira és Máté ilyenkor nagyon komolyan végignézték a pultot, mintha nehéz döntés előtt állnának. A végén Mira legtöbbször csokisat kért, Máté pedig gyümölcsöset. De a válogatás ettől még minden alkalommal fontos művelet maradt.

Egy délután azonban anya nem állt meg a fagyizónál. Pedig a fagyizó nyitva volt. A hűtőpultban ott sorakoztak a színes gombócok, a rolettik pedig aznap valahogy még ropogósabbnak tűntek, mint előző nap. Mira megtorpant egy pillanatra. Máté is visszanézett. Anya mégis továbblépett.

– Ma saját fagyit készítünk – mondta mosolyogva. Mira és Máté egyszerre néztek rá. Saját fagyit? Eddig úgy ismerték a fagyit, hogy az a pult mögül érkezik, színes gombócban, tölcsér tetején. Most először jutott eszükbe, hogy talán otthon is készülhet fagy. Ez már egész másképp hangzott, mint az, hogy ma nincs fagyizó.

Máté egész úton azon gondolkodott, vajon mi kell a saját fagyihoz. Jég? Gyümölcs? Valami titkos hozzávaló? Mira pedig előreszaladt, visszafordult, megint előreszaladt, mert a saját fagy gondolata valahogy gyorsabbá tette a lábát. Otthon Mira gyorsan letette a hátizsákját, Máté pedig a cipőjét tolt a helyére. Aztán mindketten a konyhaajtóban álltak, és várták, mi következik.

Anya elővett egy nagy tálat.

– Gyertek. Megnézzük, mit rejt a kert.

A kert legnaposabb végében kis eperágyás húzódott a kerítés mellett. A zöld levelek között piros szemek kukucskáltak. Mintha csak arra vártak volna, hogy valaki észrevegye őket. Mira volt az első, aki odaszaladt. Óvatosan félrehajtott egy levelet, és máris talált egy illatos, érett epret.

– Itt van egy! – kiáltotta.

Máté is leguggolt mellé. A levelek alatt tényleg mindenféle eprek bújtak. Volt köztük kicsi, nagy, kerek és hosszúkás. Némelyik egészen piros volt, némelyiknek még fehér maradt az orra. Mira gyorsan haladt az ágyás mellett. Máté figyelmesen válogatott. Aztán Mira egyszer csak megállt. A kezében egy szív alakú epret tartott. Ettől kezdve a szedésből játék lett. Nem az számított, ki talál

többet, hanem az, ki talál különlegesebbet. A tál pedig közben szépen megtelt piros, illatos eperrel.

A konyhában aztán előkerültek a tálak, a kanalak és a nagy keverőedény. Anya megmosta az epret, Mira óvatosan lecsipkedte a zöld leveleket, Máté pedig figyelte, hogyan lesz a piros gyümölcsből rózsaszín krém.

Amikor végre elkészült, a házi eperfagyi nem lett tökéletesen sima. Nem állt szép kerek gombócban, és gyorsabban olvadt, mint a fagyizóban. De Mira és Máté ezt egyáltalán nem bánta. A házi fagyi hideg volt, varázslatosan rózsaszín, és tele volt apró eperdarabokkal. Olyan íze volt, mint annak az

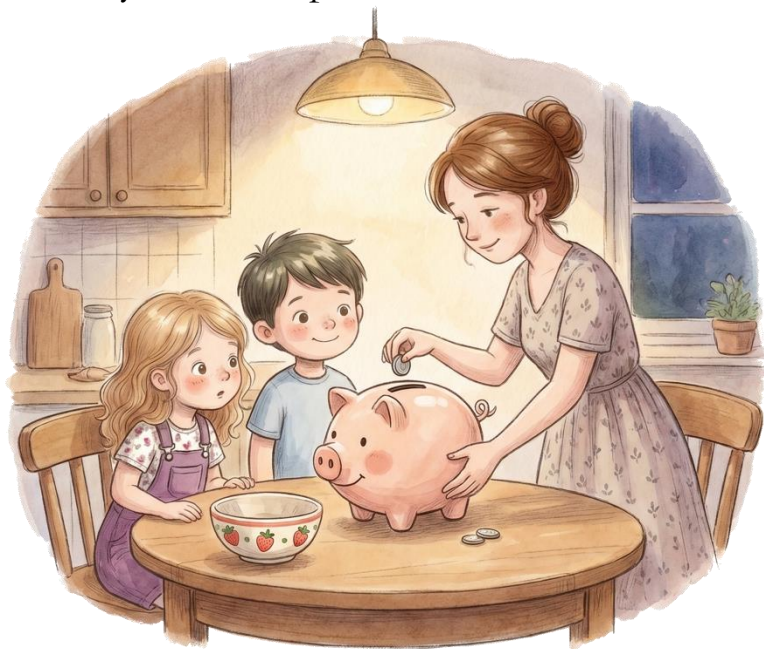

epernek, amit délután a levelek alatt találtak. Ők szedték hozzá az epret. Ők keresték meg a levelek alatt. Ők várták ki, amíg elkészült. És ettől valahogy még finomabb lett.

Aznap este anya egy nagy perselyt tett az asztal közepére.

– A pénzt, amit ma nem költöttünk el a fagyizóban, félretehetitek. – mondta anya.

Az első érmék vidáman csörrentek a persely alján. Ezután anya az üres eprestálra mutatott.

– Emlékeztek? Egy szem eperből még nem lesz fagy. De ha sokat gyűjtötök, megtelik a tál, és készülhet belőle eperfagy. Az érmekkel is így lesz. Egy érme önmagában még kevés. De ha vigyáztok

rá, és mindig kerül mellé még egy, egyszer elég lesz valamire, amit igazán szeretnétek. Mira és Máté belenéztek a perselybe. Az érmék békésen feküdtek az alján. Nem voltak sokan. Mégis úgy tűnt, elkezdődött valami.

Anya az asztal közepére tette a perselyt.

– Most hagyjuk, hogy gyarapodjon – mondta.

Mira és Máté akkor még nem tudták pontosan, mire lesz elég. De a perselyt attól a naptól kezdve egészen más szemmel nézték.

Ezután sok délután telt házi fagyikészítéssel. Készült málnás fagyi, meggyes fagyi és citromos is. Néha túl savanyú lett, néha túl édes, de Mira és Máté minden új ízt úgy vártak, mintha valami különleges varázslat készülne a konyhában. Közben a persely egyre nehezebb lett.

Esténként gyakran leültek mellé. Eleinte csak azt látták, hogy egyre több benne az érme. Aztán lassan azt is megértették, hogy az aprópénz nemcsak fagyalatra jó. Ha rögtön elkölnének, eltűnne egy tölcsérben. Ha félreteszik, gyűlik tovább. És ha elég sok lesz belőle, választhatnak valamit, ami nemcsak egy délutánra szól.

Egyik délután Mirának eszébe jutott valami.

– Mi lenne, ha jégkásakészítőt vennénk?

Máté rögtön felnézett. Látszott rajta, hogy a gondolat már elindult benne. A jégkását mindketten szerették. Hideg volt, gyümölcsös, és egy forró napon pontosan olyan gyorsan fogyott el, ahogy a jó dolgok szoktak. Ha viszont lenne saját készítőjük, nemcsak egyszer ihatnának belőle.

Apa este éppen akkor ért haza, amikor Mira és Máté az asztalnál ültek. Előttük sorakoztak az aprók, a persely mellettük pihent, és az érmékből senki sem épített várat vagy titkos alagutat.

Ebből apa rögtön sejtette, hogy komoly dologról van szó.

– Nocsak. Ezek az érmék ma nagyon rendesen viselkednek – mondta.

Mira az érmékre nézett.

– Mert dolguk van.

– Jégkásadolguk – tette hozzá Máté.

Apa leült melléjük az asztalhoz.

– Ez érdekel.

Mira elmesélte, hogy nem egy pohár jégkását szeretnének venni, hanem egy jégkásakészítőt. Olyat, amit elő lehet venni máskor is.

Olyat, amivel citromosat, málnásat, barackosat, sőt talán egyszer görögdinnyését is lehet készíteni.

Apa figyelmesen hallgatta őket.

– Ez már tényleg nagy terv – mondta apa. – Tudjátok mit? Ha nyár végéig tovább gyűjtötök, elmegyünk együtt megvenni. A perselyben összegyűlt pénz lesz a ti részetek, a hiányzó részt pedig kipótolom. Mira és Máté egymásra néztek. A persely hirtelen még fontosabbnak tűnt.

Másnap közösen címkét készítettek rá. Mira jégkását rajzolt a papírra, Máté pedig anya segítségével nagy, kerek betűkkel ráírta: A NAGY JÉGKÁSATERV

Ettől kezdve minden érme számított. Mira és Máté már nemcsak azt nézegették, melyik érme fényes, melyik kopott, melyik kicsi, melyik nagy.

Azt is tudták, hogy mindegyik ugyanahhoz a tervhez tartozik. A nyár lassan haladt előre. Készültek az újabb házi fagyik, és minden otthoni fagyizással közelebb kerültek a jégkásakészítőhöz.

A nyári szünet utolsó hetében apa újra leült Mira és Máté mellé az asztalhoz. Előkerült a persely, Mira pedig óvatosan az asztalra borította belőle az érméket. Először szétválogatták, az egyformák egy kupacba kerültek. Aztán megszámozták, melyikből hány darab van. Apa segített összeadni a kupacokat. Amikor elkészültek, apa elismerően nézett végig a kis kupacokon.

– Ez szép munka volt – mondta apa. – Sokáig gyűjtöttetek, és vigyáztatok a pénzetekre. Holnap elmegyünk a jégkásakészítőért.

Mira és Máté szinte egyszerre pattantak fel a székről. A jégkásakészítő hirtelen már nemcsak tervnek tűnt.

Másnap együtt indultak el megvenni. Mira útközben alig tudott egy helyben maradni, Máté pedig figyelte a dobozon a képeket, hátha kiderül belőlük, hogyan lesz a jégből jégkása.

Otthon apa feltette a jégkásakészítőt a konyhapultra. Anya citromot vett elő, apa jeget hozott, Máté odakészítette a poharakat, Mira pedig figyelte, mikor indul végre a gép.

Amikor elindult, először csak zörgött egy kicsit. Aztán a pohár alján megjelent az első adag jégkása.

Nem volt olyan élénk színű, mint amit a strandon lehetett kapni, és nem került rá kacskaringós szívószál sem. Mégis ez volt a legfinomabb jégkása, amit valaha ittak.

– Tudjátok, mi a legjobb ebben a jégkásában? – kérdezte anyja. – Az, hogy benne van az összes délutánotok. Az eperszedés, a kevergetés, a számolgatás, meg az is, hogy nem adtátok fel.

Aztán anyja a perselyre nézett.

– Először csak érmék gyűltek benne. Aztán lett belőlük egy terv. Most pedig itt van előttetek a jégkásakészítő.

Aznap este Mira és Máté még sokáig üldögéltek a teraszon. A citromos jégkása lassan elfogyott, a persely pedig ott pihent közöttük az asztalon. Már nem volt olyan tele, mint korábban, de most már nem is ez volt a fontos. Mira és Máté új terveket szövögettek. Egymás szavába vágva mesélték, mi mindent lehetne még kitalálni, kipróbálni, összegyűjteni.

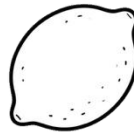
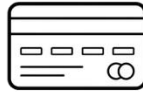
Úgy tűnt, a nagy jégkásaterv csak az első közös megtakarításuk volt.

Feladatlap - óvodásoknak

1. Színezd ki a kakukktojást!

Minden sorban négy kép van. Három kép összetartozik. Egy nem illik közéjük. Keresd meg a kakukktojást, és színezd ki!

2. Melyik közmondás illik a meséhez?

Húzd alá azt, amelyik legjobban illik Mira és Máté történetéhez.

Ki korán kel, aranyat lel.

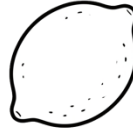
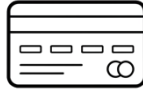
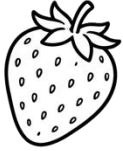
Sok kicsi sokra megy.

Ajándék lónak ne nézd a fogát.

Beszélgétek meg! Mit jelenthet ez a mesében?

3. Szó és kép

Kösd össze a szavakat a hozzájuk tartozó képekkel!

citrom

érme

eper

persely

bankkártya

4. Színes finomságok

Színezd ki a megfelelő színnel!

zöld
citrom

sárga
jégkása

rózsaszín
eper

kék
fagyi

Feladatlap – kisiskolásoknak

1. Emlékszel a mesére?

Karikázd be a helyes választ!

Ki pótolta ki a hiányzó pénzt a jégkásakészítőhöz?

- a) apa
- b) nagypapa
- c) a szomszéd
- d) anya

Hová jártak Mira és Máté?

- a) iskolába
- b) óvodába
- c) boltba
- d) bölcsődébe

Hová tették az aprópénzt?

- a) zsebbe
- b) perselybe
- c) pénztárcába
- d) befőttesüvegbe

Mit készítettek otthon először?

- a) palacsintát
- b) eperfagyit
- c) citromos jégkását
- d) citromfagyit

Mire gyűjtöttek a gyerekek?

- a) jégkásakészítőre
- b) labdára
- c) fagylaltgépre
- d) jégkására

2. Igaz vagy hamis?

Írj a mondat mellé I vagy H betűt!

Mira és Máté minden nap a fagyizóban vettek fagyit.

.....

Az otthoni fagyihoz epret szedtek a kertben.

A persely egyre nehezebb lett.

A perselybe az a pénz került, amit aznap nem költöttek el fagyira.

Mira és Máté azonnal tudták, mire lesz elég a perselyben gyűlő pénz.

A gyerekek rájöttek, hogy várakozás nehéz, de segíthet elérni egy célt.

A jégkásakészítő azért lett különleges, mert közösen gyűjtöttek rá.

3. Minden szó a helyére kerül

Mira és Máté fagyit készítettek, és minden hozzávalót a tálba tettek. Most néhány szó hiányzik a mondatokból. Tedd őket a helyükre!

Szavak: persely, érme, gyűjtöttek, jégkásakészítőt, félretették

Mira és Máté a pénzt nem költötték el, hanem

Az érmék a alján csörrentek.

Sok kis is sokat érhet.

A gyerekek egy közös célra.

Végül vásároltak.

4. Érmekupacok a perselyből

A perselyben sok apró gyűlt össze. Mira és Máté szétválogatták az érméket. Számold ki, mennyi pénz van a kupacokban?

5 forint + 5 forint + 10 forint = forint

10 forint + 10 forint + 20 forint = forint

20 forint + 20 forint + 50 forint = forint

50 forint + 50 forint + 100 forint = forint

5. Mit vennél belőle?

Mira és Máté megtanulták, hogy minden pénz számít. Van, amire elég egy kisebb összeg. Másra tovább kell gyűjteni. Írd a pénz mellé, mire lehet elég?

Példa: 100 Ft: egy kis matrica

200 Ft:

500 Ft:

1000 Ft:

5000 Ft:

6. Most vagy később?

Mira 500 Ft-ot kapott. Ebből rögtön vehetne valamit, de a perselyben már gyűlik a pénz a jégkásakészítőre. Mit választana Mira a mese alapján? Karikázd be!

- a) Megveszi most az egy pohár jégkását.
- b) Beteszi az egész pénzt a perselybe.
- c) A pénz felét elkölti valami apróságra, a másik felét félreteszi.

Miért ezt választottad?

.....
.....

7. Hogyan lett a tervből jégkása?

Mira és Máté öt lépésben jutottak el a jégkásakészítőig. Tedd sorba a mese eseményeit! Írd a mondatok elé a számokat 1-től 5-ig!

..... Megszámolják az érméket.

..... Címkét készítenek a perselyre.

..... Otthon fagyit készítenek.

..... Félreteszik a megmaradt pénzt.

..... Megveszik a jégkásakészítőt.

8. Mire gyűjtenél?

Mira és Máté a jégkásakészítőre gyűjtöttek. Most találd ki te is valamit, amiére szívesen gyűjtenél!

Én erre gyűjtenék:

.....

Szerinted mennyi pénz kellene hozzá?

Kb.forint

Mi segítené, hogy a terved egyszer valóra váljon?
Rajzolj egy fagyit azok mellé, amelyek segítenének!

Pénzt teszek a perselyembe.

Nem költöm el
rögtön az aprókat.

Címkét készítek a
perselyemre.

Megveszek minden
apróságot, ami
megtetszik.

A perselyből kiveszek
pénzt, ha édességet
szeretnék.

Megbeszélem a
családommal.

Figyelem, mennyi
pénzem gyűlt össze.

9. Beszélgetsetek róla: hová tűnik a pénz?

A mesében ezt olvastuk: „Ha rögtön elköltenék, eltűnne egy tölcsérben.” Mit jelenthet ez?

Beszélgétek meg együtt!

1. Mi történik a pénzzel, ha fagyit veszünk belőle?

.....

2. Mi marad meg a fagyí után?

.....

3. Mi történik a pénzzel, ha betesszük a perselybe?

.....

4. Mire lehet jó a pénz, ha nem költjük el rögtön?

.....

10. Ki mondta?

Írd a mondat mellé a szereplő nevét!

Mira, Máté, anya, apa

„Ma saját fagyit készítünk.” Mondta:

„Jégkásadolguk.” Mondta:

„Ez már tényleg nagy terv.” Mondta:

„Ez szép munka volt.” Mondta:

„Benne van az összes délutánodok.” Mondta:

PÉNZIRÁNYTŰ

Mira és Máté egy nyári délután rájönnek, hogy a fagyí nemcsak a fagyizóban készülhet. Az otthoni eperfagyí után a megmaradt pénz a perselybe kerül, és az apró érmékből lassan közös terv lesz. A gyerekek megtapasztalják, hogy várni néha nehéz, de a gyűjtés öröme sokáig velük marad. Egy kedves történet fagyiról, perselyről, türelemről és arról, hogyan lesz a kis aprókból nagy terv.

